

Dosarul nr. 2ra-414/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – L. Pruteanu

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Secrieru Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Secrieru
Vasile împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului General al Poliției, Cazacu
Alexandru și Vrînceanu Serghei privind repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 19 februarie 2015 Secrieru Vasile s-a adresat în instanța de judecată cu cerere
împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului Național de Patrulare, Cazacu
Alexandru și Vrînceanu Serghei, solicitând recuperarea prejudiciului moral în mărime
de 4700 lei și a prejudiciului material în mărime de 300 lei. (f.d. 2-3) Ulterior, la
19.05.2015 și la 20.11.2015 reclamantul și-a concretizat pretențiile. (48-50, 90-91)

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 06.02.2014 în or. Fălești agenții
de patrulare ai regimentului de patrulare Nord, Vrînceanu Sergiu și Cazacu Alexandru
i-au ridicat ilegal permisul de conducere, menționând în procesul-verbal nr.
5338734947728073 din 06.02.2014 ca motiv de ridicare acumularea a 15 puncte de
penalizare.

La acel moment nu avea nici un punct de penalizare activ, cu excepția punctelor
aplicate în momentul ridicării permisului, fapt demonstrat prin extrasul cazierului
contravențional, în care sunt indicate doar 5 puncte de penalizare active, care i-au fost
aplicate prin procesul-verbal nr. 1119292742306024 din 06.02.2014. Astfel, agenții de
patrulare nu aveau dreptul de a ridica permisul de conducere, respectiv, consideră că
ultimii au acționat contrar prevederilor normelor legale și în special art. 36 Cod
contravențional.

Ulterior, agentul de patrulare Cazacu Alexandru i-a aplicat 8 puncte de penalizare,
care în total au acumulat 13 la număr și i-au ridicat permisul de conducere. În procesul-

verbal nr. 1119292742306024 din 06.02.2014, întocmit de către Vrînceanu Sergiu, se menționează că la 06.02.2014 nu deține puncte de penalizare.

A mai indicat că, la 04.04.2014 agenții de patrulare au menționat, precum că la data ridicării permisului, conform informației din baza de date, avea active 3 puncte de penalizare. În acest sens, a atras atenția că, conform informației oficiale eliberate de către IGP Fălești, 3 puncte de penalizare au fost stinse la 28.11.2013.

A remarcat că permisul de conducere provizoriu a expirat la 06.05.2014, iar instanța de judecată i-a eliberat permisul după emiterea hotărârii judecătorești din 04.06.2014, fiind recepționată la 18.06.2014. Respectiv, în perioada 06.05.2014-18.06.2014 a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Faptul deposedării sale ilegale de permis i-au provocat o mulțime de situații stresante, de disconfort, pe motiv că zilnic nu avea posibilitate de a se deplasa la serviciu, sau pentru a-și rezolva chestiunile sale cu propriul mijloc de transport.

De asemenea, a menționat că agenții de patrulare Cazacu Alexandru și Vrînceanu Serghei au dat dovadă de un comportament foarte agresiv, nepolitic, încălcând grav Codul de etică și deontologie a polițistului. Mai mult ca atât, Cazacu Alexandru l-a amenințat cu răfuială fizică.

Având în vedere că circumstanțelor expuse de fapt, în cererea de chemare în judecată nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998, întru solicitarea reparării prejudiciului moral și material, care i-a fost cauzat prin acțiunile lui Cazacu Alexandru și Vrînceanu Serghei, consideră necesar de a face referință la alte motive de drept și necesitatea aplicării prevederilor art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, art. 1398, art. 1404 și art. 1422 Cod civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 martie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Secrieru Vasile. (f.d. 109, 118-123)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 08 aprilie 2016 Secrieru Vasile a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 113-114, 151-152)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de către Secrieru Vasile, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2016. (f.d. 164-172)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că la 06.02.2014 de către agentul constatator al IP al RP Nord al INP Cazacu Alexandru a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 02441098 în baza art. 241 alin. (1) și art. 244 Cod contravențional, în privința lui Secrieru Vasile și a fost remis pentru examinare organului competent Judecătoriei Fălești cu solicitarea de a-l priva pe ultimul de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de la șase la douăsprezece luni, eliberându-i-se permis de conducere provizoriu seria MAI nr. 022456 cu termenul de valabilitate de 3 luni din momentul eliberării și până la 06.05.2014.

Prin hotărârea Judecătoriei Fălești din 10.04.2014, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 04.06.2014 Secrieru Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Cod contravențional și în baza acesteia a fost tras la răspundere contravențională sub formă de amendă în mărime de 50 unități contravenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare. Totodată, a fost încetat procesul

contravențional în latura învinuirii lui în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 244 Cod contravențional.

Prin urmare, Secrieru Vasile nu a fost privat în nici un mod de dreptul de a conduce mijlocul de transport, fiindu-i eliberat permis provizoriu. Iar la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care ar atesta adresarea lui Secrieru Vasile către organele de drept în vederea prelungirii permisului provizoriu până la finele examinării cauzei contravenționale.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că în speță, nu sunt prezente condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 1398, art. 1404 și art. 1422 Cod civil, or privarea lui Secrieru Vasile de dreptul de a conduce mijloace de transport pe perioada 06.05.2014-18.06.2014 a fost generată de inacțiunea acestuia și nerealizării drepturilor sale.

De asemenea, a notat că prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998 sunt inaplicabile speței, or prezentul litigiu nu cade sub incidența art. 3 și art. 6 al Legii citate supra.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 21 decembrie 2016 Secrieru Vasile a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 14 martie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care pretențiile din cererea de chemare în judecată să fie admise integral. (f.d.176-181)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele inferioare au omis să verifice și să se expună asupra unor circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și au aplicat eronat legea care urma să fie aplicată.

La 27 februarie 2017 Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și nefondat cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 octombrie 2016, expediată în adresa părților cu scrisoare de însoțire nr. 30529-4 la 31.10.2016, însă confirmarea recepționării acesteia de către Secrieru Vasile la materialele cauzei nu este. (f.d. 173)

În asemenea circumstanțe cererea de recurs, depusă la 21 decembrie 2016 confirmă exercitarea căii de atac în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Secrieru Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Secrieru Vasile împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Secrieru Vasile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în pricina civilă la acțiunea lui Secrieru Vasile împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului General al Poliției, Cazacu Alexandru și Vrînceanu Serghei privind repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas